

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Johannis Quistorpii, S.S. Theol. D. Pastoris ac Professoris
... Academia Rostochiensi, Quo Ad Exequias Quas ... Filiolae ... Johanna Vir ...
Dn. Andreas Schmalbeck/ Reipublicae huius Senator &c. Hodie hora Prima
paratas cupit. Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos amanter invitat : P. P.
Rostochii die X. Februarii Anno M. DC. LIV. ...**

Rostochi[i]: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777424037>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in
J. Schmalbeck^{ach}.

Rost. 1654.

6.

PROGRAMMA
RECTORIS

145

JOHANNIS QVISTORPII,

S. S. Theol. D. Pastoris ac Professoris

Ecclesiâ & Academiâ
Rostochiensi,

Quò
Ad Exequias
Quas

Filiolæ suæ desideratissimæ, puellæ suavissimæ

JOHANNÆ

Vir Amplissimus ac Prudentissimus

DN. ANDREAS Schmalbeck/

Reipublicæ hujus Senator &c.

Hodie horâ Primâ paratas cupit.

Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos
amanter invitat.

P. P. ROSTOCHII die X. Februarii
Anno M. DC. LIV.

*Conventus fiet horâ primâ in Templo
Jacobæo.*

os(o)se

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILL, Academiæ Typographis

GREGORIUS.

Lib. 23. Moral.

Quot dies vitæ peragimus;
quasi in itinere ad locum propositum,
tot passibus propinquamus; præsen-
tem vitam, quasi viam subigen-
do transimus.

RECTOR
JOHANNES QUISTORPIUS,
Theol. D. Prof. & Past. in Eccles.
& Acad. Rostochiensis.

Tinam hodierni Helluones,
Bacheis liquoribus immadescentes;
quorum corpora instar utrius aut
canalium potius, perenni potu flu-
unt; utinam inquam; Vitæ humanæ
brevitatem ad accuratiorẽ judicii perpende-
rent lancem; brevi etenim infamem suam repu-
diarent temulentiam, quæ ipsum robur, ipsam,
virtutem naturalem enervat; quæ tantam infir-
mitatum farraginem progenerat; quæ subitane-
am etiam scæpissimè mortem inducit, & ut omnia
verbo unò complectar, corpus humanum scædis-
simam turpissimorum humorum cloacam, &
abominandam nefandissimorum vitiorum sen-
tinam facit. O utinam, perditissimi isti morta-
les; qui jam Bachelitantes, vorando potandoq;
tempus infumunt, qui heu cœli terræq; dedeco-
ra! violenti cibo ac potu, impurissimos suos ven-
tres, instar tympani extendunt; utinam inquam,
considerarent, quod homo nihil sit aliud, quam

πυφολοξ, id est, tumor ille inanis, qui visitur in a-
quis, momento temporis enascens simul & eva-
nescens; certè flagitioso suo, & in omnè vinolen-
tiam effuso animo, frena injicerent; & absq; mo-
râ omnibus fœdissimis resignantes illecebris, vi-
tam suam, ad DEI OPTIMI cultum, ad so-
brietatem ac frugalitatem, atq; ad quasvis virtu-
tes componerent. Quod enim vitam concer-
nit humanam. Heu quantulum istud ipsum est,
quod nobis longum videtur? Si vel triginta, se-
xaginta, octuaginta, centum annos vivas, & id
cum volumine illo ævi & cœli, cumq; ipsâ æterni-
tate conferas. Quid erit, nisi *punctistitium*, & vix
adhuc hoc nomen merebitur. Quid hic obsecro
diuturnum? Rectissimè cum *Sophocle* in *Trachin*,
v. 950 loquar.

----- *quapropter si quis*

Duos aut plures dies numerat, (spectet.

Stultus est: nihil enim est, quod ad crastinum

Sed vide ne tibi aliquid adversè hodiè eveniat.

Et, verâ imagine exprimam Tibi cum *Lipso* vitam
meam & tuam; vidisti, imò curiosius spectasti
comœdias, in quibus prodeunt Reges, Satra-
pæ, satellites, aliæq; personæ in speciem & mu-
tæ. Ecce alij diutius ex ijs in scenâ loquuntur, &
subsistunt. Alij ostendunt semet solum, & nec
vocem edunt. Quid verò nobis aliud in hocce
mundi teatro, & in hac vitæ comœdiâ obtin-
git?

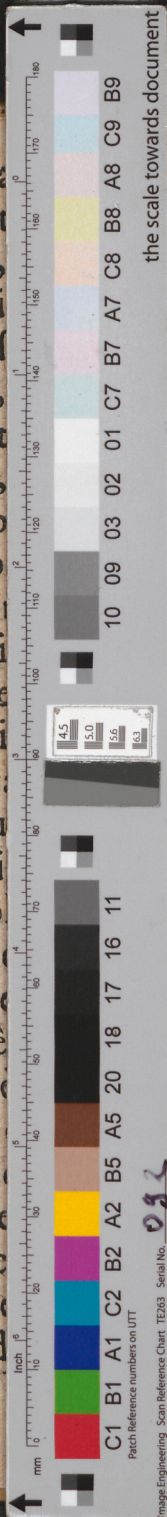
git? vario munere aut dignitate, in theatrum hu-
jus universi ablegamur; alij silentio transimur,
aut ostendimur tantum; nihilò tamen deterior
ille, qui in vili veste, qui non diu hæsit, quam ille,
qui Regem, aut qui prolixum carmen, in hac ca-
ducâ, brevissimisq; circumscriptâ cancellis vitâ
cecinit. Et quid nam homuli sumus in hac vitâ?
fragilis reverâ materia, ut levi casu sæpissimè
corruat? Miseri mortales sumus, delabimur mo-
mentis singulis, crescimus, decrescimus, momen-
ta ipsa, cum morte dividimus; vivimus quidem,
ut semper victuri; nulla interim hora reperitur,
quâ non moriamur. Quid sumus miselli ho-
munciones, sivè nobis quam altissima; dicam
verius, stultissima imaginemur? respondebo cum
Senecâ Consol. ad Marciam. c.ii. *imbecilla corpora,
fragilia, nuda, suapte natura inermia, alienæ opis indi-
ga, ad omnem fortuna contumeliam projecta.* Et, quis
hæc verissima esse, non expertus est, in tot quoti-
dianis ac continuis fermè Exemplis? quæ nobis,
tum vitæ humanæ brevitatem, tum hominis mi-
seriam, luce meridianâ clarius demonstrant. En
unum præ oculis, proh dolor! & quidem recen-
tissimum adest; Puellula videlicet svavissima, JO-
HANNA Schmalbecken / quam vix quadrime-
strem infantulam, sæva Parcarum rapacitas, pro-
pero ictu è numero viventium sustulit; non secus
ac lascivâ viatoris prætereuntis dexterâ, pomum

aliquod im maturum decerpitur. Auspicata verò
illa fuit lubricam hancce vitam, die 10. Octobris,
Anno 1653. Parentibus honestate ac integritate
conspicuis, Patre Dn. ANDREA Schmalbecken/
Senatore hujus Reipublicæ Amplissime, Pro-
vinciæ Secretario & Oecono-
mo prudentissimo. Matre WENDULA Weseboms/
fœminâ virtutum muliebrum decore ornatissimâ. Avo Paterno,
Dn. Garsten Schmalbeck / Cive hujus Reipublicæ,
& redituum Ædis Spiritui S. dedicata, Rationibus,
per 24. annos, præfecto fidelissimo. Aviâ Paternâ,
quæ adhuc Dei clementiâ rebus interest mortalium,
CATHARINA Amsels. Avo materno, Dn. JOACHIMO Wesebom/
Cive & Cerevisiario hujus urbis non infimo. Aviâ Maternâ,
MARGARETA Möllers. Proavo paterno, Dn. JACOBO Schmalbecken/
nauticam exercente vitam Cive optimo. Proaviâ paternâ,
Jseben Hendricks. Proavo materno Dn. JOACHIMO Wesebom/
Cive & Cerevisiario. Proaviâ maternâ,
MARGARETA Nettelblades. Postquàm verò vitam suam,
è hisce parentibus progenitoribusq; inchoasset,
secundo nativitatis die, nempe, XI. Octobris,
secundû Redemptoris mortaliû CHRISTI JESU mandatû,
per lavacrum regenerationis regenerata, & coetui
CHRISTIANORUM coop-tata, si maturiorè attigisset ætatem,
ipsis factis ac virtutibus, parentum ac progenitorum honestatem

tem ac integritatem auxisset, in talemq; aliquan-
do, Spiritus Sancti gratiâ adjuvante, piissimâq; pa-
rentum informatione accedente, evasisset filiam,
quæ & parentibus solatio, & familiæ ornamento
non mediocri esse potuisset; nisi eam mors in-
exorabilis, tam subitò, tam citò, è consortio vi-
ventium sustulisset, spesq; parentum eximias, de
ipsius egregiâ indole conceptas, non absq; in-
genti mœrore, ejus præmaturo obitu decollasset.
Quæ, vitam hancce humanam, per quatuor sal-
tem menses, sive 16. Septimanas traduxit; eamq;
die 30. Januarij, Anni hujus 1654, finivit, suoq; tam
celeri è rebus humanis secessu ostendit, vitæ hu-
manæ instabilitatem; hominis miserrimam con-
ditionem; mortis deniq; crudelitatem; quæ præ-
coci obitu sternit, & antè maturum tempus car-
pit rapacissimâ dexterâ, ipsos etiam infantulos,
in ipso ætatis flore, spe maximâ plenos, vernan-
tes parentum & amicorum amores, spirantes eo-
rum laudis atq; Virtutum imagines. At, quid jam
mœstissimi parentes facietis? annè jam Vos, luctu,
lachrymis, ob insperatû & minimè expetitû, filio-
læ charissimæ abitû macerabitis? darem quidem
facilem veniam tristitiæ & ægritudini vestræ, imò
& officii, pietatisq; gloriam vix denegarem. Ve-
rum. Si unquam, si aliquandò, certè nunc, ma-
gnanimam ac constantem mentem, re ipsâ ex-
promite; habenas lachrymis & dolori injicite.
Con-

Considerate satius, meliorem jam esse sortem filiolæ vestræ, quam omnium nostrum; quæ tam velocitèr cœlo redonata est, undè originem non pridem antea traxerat; quæ tam brevi, salutis, vitæq; æternæ limitem attingit; quæ tam celeritèr, fluctibus mundi naufragis emersa, portum cœlestem, cujus jucunditatem ac felicitatem, nè quidem Angelica vox effari potest, subiit; indignam jam, vel suo intuitu terram judicans, in Sanctissimorum Spirituum collegium allec̃ta; nihilq; terræ relinquens, præter concretum & mortale corpusculum. Quod, cum hodiernâ luce, circa horam primam, in templo Jacobæo, tumulo componi debeat. Vos Omnes Universitatis Cives, officiosè ac amantèr invito, ut illud frequentes comitari, vestraque præsentia, mœrorem parentum, ex inopinata, præmaturâq; filiolæ morte contractum, lenire, non dedignemini. Exstimulet Vos, ad hoc supremum humanitatis officium, Amplissimi Parentis, erga literas & literatos favor. Exstimulet, Christianæ charitatis officium. Exstimulet, amica ac benevola MAGISTRATUS invitatio, quam, quod non vili æstimaveritis, decenti, honestâ, verumq; christianum decente frequentia, demonstrabitis. P. P. Rostochij, sub Sigillo Universitatis, die X. Februarij, An. Dom. M. DC. LIV.

tem ac integritatem auxisset, in ta
do, Spiritus Sancti gratiâ adjuvan
rentum in informatione accedente,
quæ & parentibus solatio, & fami
non mediocri esse potuisset; nisi
exorabilis, tam subito, tam citò,
ventium sustulisset, spesq; parent
ipsius egregiâ indole conceptas,
genti mœrore, ejus præmaturo ob
Quæ, vitam hancce humanam, p
tem menses, sive 16. Septimanas t
die 30. Januarij, Anni hujus 1654, fi
celeri è rebus humanis secessu oste
manæ instabilitatem; hominis mi
ditionem; mortis deniq; crudelit
coci obitu sternit, & antè maturu
pit rapacissimâ dexterâ, ipsos eti
in ipso ætatis flore, spe maximâ p
res parentum & amicorum amor
rum laudis atq; Virtutum imagin
mœstissimi parentes facietis? annè
lachrymis, ob insperatû & minim
læ charissimæ abitû macerabitis?
facilem veniam tristitiæ & ægritu
& officii, pietatisq; gloriam vix de
rum. Si unquam, si aliquandò, c
gnanimam ac constantem ment
promite; habenas lachrymis & d

quan-
q; pa-
liam,
vento
rs in-
to vi-
as, de
q; in-
asset.
r sal-
amq;
; tam
e hu-
con-
præ-
s car-
ulos,
nan
s eo-
ljam
uctu,
filio-
dem
imò
Ve-
ma-
a ex-
cite.
Con-